

**УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ
ТРАНСПОРТНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
ПІДЙОМНО-ТРАНСПОРТНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ім. М. ОСТРОГРАДСЬКОГО
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. В. ДАЛЯ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
UNIVERSITY OF ZILINA IN ZILINA
TECHNICAL UNIVERSITY OF SOFIA
TADEUSZ KOŚCIUSZKO CRACOW UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
POZNAN UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
UNIVERSITY OF OCCUPATIONAL SAFETY MANAGEMENT IN
KATOWICE
KAZIMIERZ PULASKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY AND
HUMANITIES IN RADOM
LANZHOU JIAOTONG UNIVERSITY
ПАТ «УКРЗАЛІЗНИЦЯ»**

**Тези доповідей
міжнародної науково-технічної конференції**

«ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІНФРАСТРУКТУРА ТРАНСПОРТУ»

Харків 2018

Міжнародна науково-технічна конференція «Технології та інфраструктура транспорту», Харків, 14 – 16 травня 2018 р.: Тези доповідей. – Харків: УкрДУЗТ, 2018. - с.

Збірник містить тези доповідей науковців вищих навчальних закладів України та інших країн, підприємств транспортної та будівельної галузі за такими секціями: технології виготовлення та відновлення виробів транспортного призначення; проектування, виробництво та сервіс засобів транспорту; транспортні технології та логістика; проблеми безпеки на транспорті, в промисловості та інфраструктурі; захист довкілля, екологічна безпека та ресурсозберігаючі технології; забезпечення конкурентоспроможності підприємств транспорту і промисловості; інтеграційні процеси фінансово-економічного розвитку транспортної галузі.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ

«ТЕХНОЛОГІЇ ВИГОТОВЛЕННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ВИРОБІВ ТРАНСПОРТНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ»

<i>М. В. Загирняк, В. В. Драгобецкий, Е. А. Наумова, С. В. Шлык, А. А. Шаповал</i> МЕТОД ОПРЕДЕЛЕНИЯ ЭКСПЛУАТАЦИОННОЙ ДОЛГОВЕЧНОСТИ ПЛАСТИЧЕСКИ ДЕФОРМИРУЕМЫХ ЛИСТОВЫХ ДЕТАЛЕЙ	29
<i>О. Г. Чернета, В. І. Кубіч, Р. Г. Волощук</i> ДОСЛІДЖЕННЯ МІКРОТВЕРДОСТІ ДЕТАЛЕЙ ІЗ СТАЛІ 45 ДО І ПІСЛЯ ЛАЗЕРНОГО БОРУВАННЯ	31
<i>О. Г. Чернета, В. І. Кубіч, Р. Г. Волощук</i> ПОВЕРХНЕВИЙ ШАР ДЕТАЛЕЙ ІЗ СТАЛІ 45 ПІСЛЯ БОРУВАННЯ З НАСТУПНОЮ ЛАЗЕРНОЮ ОБРОБКОЮ	33
<i>С. В. Воронін, Б. С. Асадов</i> МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ДЛЯ РОЗРАХУНКУ ОСНОВНИХ ПАРАМЕТРІВ ЗМАЩУВАЧІВ АЕРОЗОЛЬНОГО ТИПУ	35
<i>А.О. Задорожний, А. П. Ковревський, Ю. В. Човнюк, М. П. Ремарчук</i> ОСОБЛИВОСТІ ТЕЧІЇ РІДИН ЗМІННОЇ В'ЯЗКОСТІ ПО ТРУБОПРОВОДУ РІЗНОЇ ФОРМИ ПОПЕРЕЧНОГО ПЕРЕТИНУ	37
<i>О. В. Устенко, С. С. Тимофеев, Н. Р. Огульчанська, М. В. Грибанов, Д. Г. Воскобойников</i> АНАЛІЗ РУЙНУВАННЯ ГОЛОВОК РЕЙОК	39
<i>О. А. Охріменко, А. В. Мініцький, М. О. Сисоєв, Н. В. Мініцька</i> ПОВЕРХНЕВЕ ЗМІЦНЕННЯ ПОРОШКОВИХ ЗАЛІЗОВУГЛЕЦЕВИХ СПЛАВІВ	40
<i>В. О. Стефанов, Д. В. Онопрейчук, В. В. Пащенко, Г. О. Радіонов</i> ОБҐРУНТУВАННЯ РАЦІОНАЛЬНОЇ КОНЦЕНТРАЦІЇ ПРОТИЗНОШУВАЛЬНОЇ ПРИСАДКИ В ГІДРАВЛІЧНИХ ОЛИВАХ ВИРОБІВ ТРАНСПОРТНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	42

<i>Н. У. Гюлев</i> ЩОДО ЗМІНЮВАННЯ ЧАСУ РЕАКЦІЇ ВОДІЯ В УМОВАХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАТОРІВ	279
<i>А. О. Kornus, О. Г. Корнус, В. Д. Шишук, А. В. Шаллерт</i> БЕЗПЕКА НА ДОРОГАХ УКРАЇНИ ТА ЄВРОПИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД ТА ЇХ НАСЛІДКІВ	281
<i>С. В. Листровой, А. В. Головки, В. М. Бутенко, М. В. Ушаков</i> ПОСТАНОВКА ЗАДАЧИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ В НЕОРИЕНТИРОВАННЫХ ГРАФАХ МАКСИМАЛЬНЫХ КЛИК	283
<i>Р. В. Пономаренко, О. В. Третьяков</i> ПИТАННЯ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ ЯКІСНОЮ ПИТНОЮ ВОДОЮ	285
<i>О. В. Прасоленко</i> МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ ЧАСУ РЕАКЦІЇ ОПЕРАТОРА	287
<i>Ю. М. Данченко, В. А. Андронов, Т. М. Обіженко</i> ВПЛИВ НЕОРГАНІЧНИХ НАПОВНЮВАЧІВ НА ЗАХИСНІ ВЛАСТИВОСТІ ЕПОКСИДНИХ КОМПОЗИЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ	289
<i>О. А. Сущенко, І. М. Труніна, О. П. Клок, О. Г. Лосева</i> ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ТЕРИТОРІЇ	291
<i>Г. В. Мигаль, О. Ф. Протасенко, В. Ю Силевич</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВОДІЯ ПРИ НАВЧАННІ ВОДІННЮ	294
<i>О. Ю. Шнайдерман, А. В. Самарська, Ю. В. Зеленько</i> ПРИНЦИПИ БІОІНДИКАТИВНОЇ ОЦІНКИ ВПЛИВУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ НА ЛЮДИНУ ТА ДОВКІЛЛЯ	296
<i>В. В. Ніжник, С. В. Поздєєв, Ю. Л. Фещук</i> МЕТОДИКА НАТУРНИХ ВОГНЕВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛООБМІНУ МІЖ ДЖЕРЕЛОМ ТЕПЛОВОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ ТА БУДИНКАМИ	298

наповнювачів полегшує процес термічної деструкції полімерної сітки з руйнуванням зв'язків $-C-O-$ і $-C-N-$. При подальшому процесі деструкції спостерігається підвищення температури початку розкладу (при втраті маси 50–90%) на 10–190°C для оксидних, на 5–195°C для глинистих і на 15–215°C для кварцових наповнювачів [3]. Підвищення термічної стійкості вуглеводневого скелету епоксидної сітки у присутності неорганічних наповнювачів, можливо, пов'язано зі збільшенням загальної кількості вузлів і густини зшивки. Очевидно, отримані результати є наслідком каталітичної дії поверхневих кислотно-основних активних центрів наповнювачів.

Таким чином, встановлено, що термічна стабільність та поглинальна здатність наповнених композитів у воді та водних кислих і лужних середовищах у значній мірі залежать від хімічної і мінералогічної природи. Виявлено, що для одержання епоксиднополімерних композиційних матеріалів з підвищеною термічною стабільністю та зі зниженою поглинальною здатністю необхідно використовувати оксидні або глинисті наповнювачі.

[1] Andronov, V. A. Efficiency of utilization of vibration-absorbing polymer coating for reducing local vibration / V. A. Andronov, Yu. M. Danchenko, A. V. Skripinets, O. M. Bukchman // *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. – 2014. – № 6. – P. 85 – 91.

[2] Danchenko, Yu. Research of the intermolecular interactions and structure in epoxyamine composites with dispersed oxides / Yu. Danchenko, V. Andronov, E. Barabash, T. Obigenko, E. Rybka, R. Meleshchenko, A. Romin // *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*. – 2017. – Vol. 6, Issue 12(90). – P. 4–12.

[3] Danchenko Yu. Study of the free surface energy of epoxy composites using an automated measurement system / Yu. Danchenko, V. Andronov, M. Teslenko, V. Permiakov, E. Rybka, R. Meleshchenko, A. Kosse // *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*. – 2018. – Vol. 1, Issue 12(91). – P. 9–17.

УДК 504.06:332.1

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ТЕРИТОРІЇ

ECOLOGICAL SAFETY AS AN ADMINISTRATIVE TERRITORY DEVELOPMENT STRATEGIC PRIORITY

*Докт. екон. наук О.А. Сущенко¹, докт. екон. наук І.М. Труніна,²
канд. екон. наук О.П. Клок¹, О.Г. Лосева¹*

¹*Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
(м.Харків)*

²*Кременчуцький національний університет ім. М. Остроградського*

*О. Sushchenko¹, D.Sc. (Econ.), I. Trunina², D.Sc. (Econ.),
O. Klok¹, PhD (Econ.), O. Loseva¹*

¹*Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (Kharkiv)*

²*Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskiy National University*

Вектор розвитку, що проголошено Стратегією сталого розвитку «Україна

2020» направлено на відновлення макроекономічної стабільності, забезпечення стійкого зростання економіки екологічно невиснажливим способом, створення сприятливих умов для ведення господарської діяльності та прозорості податкової системи [1].

Стратегічне управління розвитком адміністративної території полягає у триєдності економічної, соціальної, екологічної складової та орієнтації на власні інтереси й цілі. Стан оточуючого природного середовища характеризується рівнями забруднення, обсягами накопичення відходів та їх видовою структурою, акустичного дискомфорту, електричних і магнітних полів, випромінювання і опромінювання, потужністю, структурою та перспективами нарощування елементів екологічної мережі.

Кінцева мета стратегічного розвитку адміністративної території - визначення можливостей розвитку в умовах зміни властивостей, характеристик, параметрів зовнішнього і внутрішнього середовища території, формування нових ринкових відносин, пошук ресурсних, технологічних, законодавчих та інших заходів, за допомогою яких ці можливості, потенціал можуть бути реалізовані. Визначення пріоритетів у процесі планування є закономірним етапом стратегічного управління розвитком соціально-економічних систем мезорівня – адміністративно-територіальних одиниць країни, чи об'єднань територіальних громад, в межах агломерацій та субрегіонів.

Стратегічний розвиток адміністративної території та країни в цілому унеможливорює ігнорування питань екологічної безпеки. Згідно з Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» екологічна безпека визначається як такий стан навколишнього природного середовища, при якому забезпечується попередження погіршення екологічних умов та виникнення небезпеки для здоров'я людей [2].

Вирішення кола питань щодо встановлення екологічної врівноваженості та енергетичної ефективності території у зв'язку зі значним антропогенним та техногенним навантаженням на навколишнє природне середовище актуалізується у зв'язку з глобальними екологічними викликами сьогодення (зміна клімату та глобальне потепління, вичерпання ресурсів прісної води, утилізація та переробка відходів, скорочення біологічного різноманіття видів, скорочення багатих лісових масивів, скорочення площі родючих земель забруднення атмосфери) та низьким рівнем екологічної свідомості української громади.

Аналіз регіональних стратегій розвитку, як базових адміністративних одиниць свідчить про високу пріоритетність екологічної безпеки у низці стратегічних цілей розвитку території і вбачається запорукою конкурентоспроможності регіону та основою для досягнення високого рівня життя населення. Дослідження стратегічних цілей розвитку, що виокремлені в актуальних стратегіях розвитку регіонів (24 стратегії) свідчить, що екологічна безпека є пріоритетом розвитку одразу у низці регіонів. Так, у стратегіях розвитку Дніпропетровської та Одеської областей загальна кількість стратегічних цілей дорівнює чотирьом, при цьому екологічна безпека є третьою за пріоритетністю. Четверте місце за переліком

займає пріоритет екологічної безпеки навколишнього середовища у Стратегії збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2020 року (загальна кількість стратегічних цілей – 6). У відповідних стратегіях Запорізької, Черкаської та Чернівецької областей пріоритет збереження довкілля як основа безпечного екологічного середовища посідає останнє місце за переліком. Загалом треба зазначити що у близько 30% регіональних стратегій екологічна безпека розглядається як стратегічний пріоритет, у низці регіональних стратегій захист довкілля, екологічна безпека та впровадження ресурсозберігаючих технологій виступають як операційні цілі.

Усвідомлення ролі екологічної безпеки у забезпеченні соціально-економічного розвитку адміністративної території є нагальним кроком у зменшенні негативного впливу людини на навколишнє природне середовище особливо в промислово розвинених регіонах [3]. До ключових проблем регіонального розвитку у цьому контексті можна віднести:

- наявність низькопродуктивних, енергоємних та екологічно шкідливих промислових виробництв;
- забруднення атмосферного повітря та водних ресурсів;
- неналежне поводження та накопичення побутових та промислових відходів;
- нелегальне використання природних ресурсів та екологічні злочини;
- неефективні механізми охорони навколишнього середовища та природокористування.

[1] Указ Президента України від 12.01.2015 р. № 5/2015 «Про Стратегію сталого розвитку «Україна - 2020» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.

[2] Про охорону навколишнього природного середовища: закон України від 25 червня 1991 року // Відомості Верховної Ради. — 1991. — № 41, Ст. 546.

[3] Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.10.2007 р. № 880-р «Про схвалення Концепції національної екологічної політики України на період до 2020 року» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.